

AANTEKENEN PER POST EMAIL

Advocatenkantoor Van de Loo
tav mevrouw mr. E.B. van de Loo
Kamer 712
Delflandlaan 1
1062 EA Amsterdam

Bestuursrecht

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

t 088-3622200

www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

datum 19 juli 2023
onderdeel Team administratie 2 - Vovo
contactpersoon dhr J. Durand
doorkiesnummer 088-3612100 KEUZE 2
ons kenmerk zaaknummer SGR 22 / 4015 WOO V149
uw kenmerk
bijlage(n)
onderwerp het verzoek van Nuance door Training en Advies B.V. (NTA) te Deventer

Geachte mevrouw,

Over het verzoek om een voorlopige voorziening met zaaknummer SGR 22 / 4015 WOO V149 deel ik u het volgende mee.

De voorzieningenrechter heeft beslist op het verzoek om een voorlopige voorziening en daarbij onmiddellijk uitspraak gedaan in de hoofdzaak (het beroep met zaaknummer SGR 22 / 4016 WOO). Ik stuur u een kopie van de uitspraak.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open voor zover de uitspraak betrekking heeft op het beroep. Daarbij verwijs ik naar de rechtsmiddelenclausule die onder de uitspraak is vermeld.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummers: SGR 22/4015 (voorlopige voorziening) en 22/4016 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 19 juli 2023 op het beroep en het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

Nuance door Training en Advies B.V. (NTA), uit Deventer, verzoekster
(gemachtigde: mr. C.N. van der Sluis),

en

het college van burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg, verweerder
(gemachtigde: mr. A.M. van de Laar)

Als derde-partijen nemen aan het geding deel **Stichting Eenheid te Leidschendam**
(gemachtigde: mr. E.B. van de Loo en mr. Beets), [REDACTED]

Inleiding

Bij besluit van 23 december 2021 heeft verweerder naar aanleiding van een achttal verzoeken op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) besloten tot gedeeltelijke openbaarmaking van informatie die betrekking heeft op verzoekster en haar werkzaamheden voor verweerder.

Bij besluit van 16 juni 2022 heeft verweerder het bezwaar van verzoekster tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Verzoekster heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld en een voorlopige voorziening gevraagd.

Bij beslissing van 14 april 2023 heeft de rechtbank het verzoek van verweerder en verzoekster om voor bepaalde stukken beperkte kennisname als bedoeld in artikel 8:29 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) toe te staan, gedeeltelijk toegewezen.

Alle partijen hebben de voorzieningenrechter toestemming verleend de stukken die zij niet kennen te betrekken in de beoordeling van het verzoek dan wel het beroep.

De voorzieningenrechter heeft het verzoek op 14 juni 2023 op zitting behandeld. Hieraan hebben namens verzoekster deelgenomen: verzoekster, de gemachtigde van verzoekster, en [REDACTED] (communicatieadviseur bij NTA).

Namens verweerder zijn verschenen: de gemachtigde van verweerder en [REDACTED].
Namens de derde-partijen zijn verschenen: de gemachtigden van de derde-partijen,
[REDACTED] [REDACTED] is met voorafgaand bericht niet verschenen.

Beoordeling door de voorzieningenrechter

1. Na afloop van de zitting is de voorzieningenrechter tot de conclusie gekomen dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. De voorzieningenrechter doet daarom op grond van artikel 8:86 van de Awb niet alleen uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening, maar ook op het beroep.

2. Op 1 mei 2022 is de Wet open overheid (Woo) in werking getreden. Artikel 10.1 van de Woo bepaalt dat de Wob wordt ingetrokken. Er is niet voorzien in overgangsrecht. Dat betekent dat de Woo onmiddellijke werking heeft en dat met ingang van 1 mei 2022 besluiten op vóór de inwerkingtreding van de Woo ingediende Wob verzoeken met inachtneming van de bepalingen van de Woo moeten worden genomen. Het bestreden besluit dat in deze zaak wordt beoordeeld is genomen op 16 juni 2022, dus na 1 mei 2022. Dat betekent dat in dit geding de Woo van toepassing is. Dit laat onverlet dat de jurisprudentie die gevormd is over de weigeringsgronden van de Wob in de meeste gevallen ook toepasbaar is op besluit in het kader van de Woo. Voor zover hieronder naar deze jurisprudentie wordt verwezen is hiervan dan ook sprake.

Waar gaat deze zaak over?

3. Bij verweerder zijn acht verzoeken binnengekomen op grond van de Wob. De verzoeken betreffen openbaarmaking van informatie met betrekking tot het onderzoek dat in opdracht van verweerder is verricht door onderzoeksbureau NTA inzake polarisatie en extremisme. Derde-partijen zijn een aantal van de Wob-verzoekers.

Wat heeft verweerder besloten?

4. In het primaire besluit heeft verweerder besloten de documenten die vallen onder de reikwijdte van het verzoek deels openbaar te maken. In het bestreden besluit volgt verweerder het advies van de onafhankelijke commissie voor de behandeling van bezwaarschriften van 8 juni 2022. Verweerder handhaaft het primaire besluit.

Wat vinden partijen in beroep?

5.1 De standpunten van verzoekster en verweerder zullen per onderwerp worden besproken in het oordeel van de voorzieningenrechter.

5.2 Derde partij [REDACTED] geeft aan dat de Autoriteit Persoonsgegevens een onderzoek is gestart naar de krachtenveldanalyse die verzoekster onder meer ten behoeve van verweerder heeft opgesteld. Het zou vreemd zijn als de stukken geheim mogen blijven.

5.3 De overige derde partijen schetsen hun grote belang bij de openbaarmaking van de gevraagde informatie. Er is sprake van een schending van het vertrouwen in de Nederlandse rechtsstaat. Deze belangen moeten door de voorzieningenrechter bij de beoordeling worden

betrokken. Ten aanzien van de beroepsgrond over de vertrouwelijk verstrekte bedrijfs- en fabricagegegevens voeren derde partijen aan dat de Woo van toepassing blijft ondanks algemene voorwaarden en afspraken tussen verzoekster en verweerder. Daarnaast kan deze uitzonderingsgrond niet zien op de inhoud van het door verzoekster verrichte onderzoek. Door te stellen dat daarmee de onderzoeksmethodiek wordt prijsgegeven wordt een onjuiste interpretatie van de uitzonderingsgrond gegeven. Ten aanzien van beroepsgrond over de persoonsgegevens voeren derde partijen aan dat dit beroep vooral laat zien dat verzoekster op onverantwoorde en kwalijke wijze heimelijk onderzoek heeft gedaan binnen haar gemeenschap. Juist deze handelwijze heeft zoveel wantrouwen gecreëerd. Het algemene belang moet daarom zwaarder wegen dan dat van verzoekster.

Wat is het oordeel van de voorzieningenrechter?

Zienschwizzeprocedure

- 6.1 Verzoekster heeft aangevoerd dat de haar toegestane tijd voor inzage bij de zienschwizzeprocedure te kort was. Ook mochten er geen kopieën gemaakt worden waardoor zij haar zienschwizze niet goed kon formuleren.
- 6.2 Verweerder vindt dat er op zorgvuldige en juiste wijze uitvoering is gegeven aan de zienschwizzeprocedure. De wijze waarop dit onderdeel van de procedure is vormgegeven, is gekozen vanwege de aard van de stukken en de insteek van verweerder om alle partijen gelijk te willen behandelen. Tijdens het inzagemoment heeft verweerder niet aangegeven meer tijd nodig te hebben en het grootste gedeelte van de stukken heeft verweerder zelf ook. Subsidiair verzoekt verweerder het eventuele gebrek te passeren met artikel 6:22 van de Awb aangezien verzoekster in het kader van de voorlopige voorziening in bezit is gesteld van de volledige set met geanonimiseerde documenten.
- 6.3 De voorzieningenrechter stelt vast dat het betoog van verzoekster er op neer komt dat de zienschwizzeprocedure niet optimaal was. Omdat het om een procedure gaat met meerdere partijen waar het ook nog eens gaat om stukken met een hoge gevoeligheid, is het naar het oordeel van de voorzieningenrechter lastig om het alle partijen volledig naar de zin te maken. Zoals verzoekster ook erkent bestaat er geen juridische verplichting om de zienschwizzeprocedure zo in te richten als verzoekster heeft aangegeven. Door verweerder is beargumenteerd aangegeven waarom er is gehandeld zoals dat is gedaan. Het is voor de voorzieningenrechter navolgbaar dat niet is gebleken dat verzoekster niet in staat was haar zienschwizze te formuleren. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat het niet gaat om een grote hoeveelheid stukken en verzoekster deze stukken grotendeels al kende. De voorzieningenrechter stelt daarom vast dat geen sprake is van een gebrek in de voorfase. Dit onderdeel slaagt niet.

Bedrijfs- en fabricagegegevens

- 7.1 Verzoekster voert aan dat verweerder de bezwaargronden op zowel artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Woo als op artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder f, van de Woo onvoldoende gemotiveerd weerlegt heeft. Verzoekster blijft er bij dat de totaalbedragen gelakt dienen te worden. Daartoe verwijst verzoekster naar de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland van 26 april 2021¹. Daarnaast geven documenten 1 tot en met 4 en delen van documenten 9a, 12 en 27 inzicht in het unieke kader dat verzoekster met

¹ ECLI:NL:RBMNE:2021:1690

haar werkzaamheden ontwikkeld heeft. Verder gaat verweerder voorbij aan de vertrouwelijkheid van de stukken die verzoekster aan verweerder overgelegd heeft.

7.2 Verweerder stelt dat zij alle informatie over uurtarieven zwart gemaakt heeft en wijst als voorbeeld naar document nummers 2, 3, 4, 7 en 11. Uit de totaalbedragen kunnen naar het oordeel van verweerder geen wetenswaardigheden over de bedrijfsvoering afgeleid worden. De door verzoekster aangehaalde uitspraak van de rechtbank Midden Nederland wijkt af van de vaste jurisprudentie van de hoogste bestuursrechter hierover. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt op welke wijze uit de totaalbedragen wetenswaardigheden over de bedrijfsvoering kunnen worden afgeleid. Dat geldt ook voor documenten 9a en 12. Verzoekster heeft ook niet concreet gemaakt welke delen van de documenten op grond van 5.1, tweede lid, aanhef onder f, van de Woo gelakt zouden moeten worden. De totaalbedragen zijn overigens ook al gepubliceerd bij de agenda en het verslag van de vergadering van de gemeenteraad van 25 januari 2022.

7.3.1 De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat uit vaste jurisprudentie van de hoogste bestuursrechter volgt dat totaalbedragen niet zonder meer inzicht bieden in de financiële bedrijfsvoering². Uit het openbaar maken van totaalbedragen kan het aantal uren noch het gehanteerde uurtarief worden afgeleid. Andere vergelijkbare bedrijven krijgen door openbaarmaking van dergelijke bedragen geen inzicht in gehanteerde methodieken en bedrijfsstrategieën. In de uitspraak waar verzoekster naar verwijst van de rechtbank Midden-Nederland gaat het niet om een gelijk geval nu daarin zowel de uurtarieven als de eindbedragen openbaar gemaakt zouden worden. Onweersproken is dat verweerder de uurtarieven gelakt heeft.

7.3.2 Voor wat betreft de stelling van verzoekster dat documenten 1 tot en met 4, 9a, 12 en 27 inzicht bieden in het unieke kader dat verzoekster ontwikkeld heeft oordeelt de voorzieningenrechter als volgt.

7.3.3 Uit vaste jurisprudentie van de hoogste bestuursrechter volgt dat artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wob naar zijn aard restrictief moet worden uitgelegd³. Van bedrijfs- en fabricagegegevens is slechts sprake, indien en voor zover uit die gegevens wetenswaardigheden kunnen worden afgelezen of afgeleid met betrekking tot de technische bedrijfsvoering of het productieproces dan wel met betrekking tot de afzet van de producten of de kring van afnemers en leveranciers van betrokkene. Ook gegevens die uitsluitend de financiële bedrijfsvoering betreffen, kunnen onder omstandigheden als bedrijfsgegevens worden aangemerkt. De voorzieningenrechter heeft de documenten bekeken en stelt vast dat zij weliswaar laten zien hoe verzoekster onderzoek uitvoert, maar dat hierbij hoofdzakelijk informatie verkregen uit verschillende bronnen op een rij gezet wordt. Hiermee is in feite sprake van onderzoek vergelijkbaar met journalistiek of sociologisch onderzoek. De voorzieningenrechter overweegt dat het bij deze werkzaamheden niet zozeer gaat om de bijzondere wijze waarop het onderzoek gedaan wordt, maar veeleer om het object en de uitkomst van het onderzoek, welke uitkomst mede afhankelijk is van het gekozen object en de kwaliteit waarmee het onderzoek uitgevoerd wordt. De voorzieningenrechter is daarom van oordeel dat niet aannemelijk is gemaakt dat de documenten en passages die verweerder

² Zie onder meer uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3027

³ Zie onder meer de uitspraak van 19 augustus 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2641 en de uitspraak van 26 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1153.

voornemens is openbaar te maken inzicht bieden in een unieke methode of werkwijze die voor bescherming in aanmerking komt onder deze weigeringsgrond van de Woo. Dit geldt ook voor andere elementen die verzoekster niet geopenbaard wenst te zien zoals de vorm van de lay-out en de gehanteerde argumentatiestructuur. Deze informatie merkt de voorzieningenrechter niet aan als vertrouwelijke bedrijfsinformatie, mede gelet op het feit dat dit restrictief moet worden uitgelegd. De voorzieningenrechter ziet evenmin aanleiding voor het oordeel dat verweerder de openbaarmaking van deze informatie redelijkerwijs had moeten weigeren op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder f, van de Woo.

7.3.4 De voorzieningenrechter is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder alle informatie met wetenswaardigheden over de bedrijfsvoering of gegevens waar dat van kan worden afgeleid heeft weggelakt. Daarmee kan verzoeksters beroep op zowel artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Woo, als dat op artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder f, van de Woo, niet slagen.

Persoonsgegevens

8.1 Verzoekster voert aan dat er in het bestreden besluit geen volledige heroverweging heeft plaatsgevonden op dit onderdeel, aangezien de persoonlijke levenssfeer en herleidbaarheid van personen in het geheel niet genoemd wordt. Verweerder heeft de belangen inzake de openbaarmaking van persoonsgegevens uit het handelsregister niet goed gewogen. Weliswaar is er geen sprake van bijzondere persoonsgegevens maar het is een relatieve uitzondering. Daarom dient verweerder een afweging te maken. In dit geval is er een haatcampagne tegen verzoekster en haar medewerkers gestart en waren bepaalde individuen betrokken bij veiligheidsincidenten. Dat is niet goed gewogen door verweerder. Verder is informatie uit het handelsregister strikt genomen al openbaar en kan daarom niet nog eens openbaar gemaakt worden.

8.2 Verweerder vindt dat hij alle persoonsgegevens waarvoor dat nodig was, heeft gelakt. Verzoekster vraagt overigens ook om bescherming van persoonsgegevens van andere betrokken personen. Dat kan niet ingevolge artikel 8:69a van de Awb. De rechtsregel strekt dan immers niet tot bescherming van verzoekster. Als verstrekking kennelijk geen inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer hoeft er niet gelakt te worden. De nummers van de Kamer van Koophandel zijn door verzoekster zelf in het handelsregister ingeschreven en daarmee al openbaar. In het handelsregister zijn verder alleen de namen van bestuurders terug te lezen, niet hun huisadressen. Dat de gegevens al openbaar zijn, maakt niet dat verweerder ze moet lakken. Er is voor verweerder geen mogelijkheid meer om een belangenafweging te maken over die informatie.

8.3.1 Het betoog van verzoekster komt er op neer dat er in de gelakte versie van de gevraagde informatie nog steeds sprake is van tot bepaalde personen herleidbare gegevens vanwege de beperkte periode waarin het onderzoek door NTA is verricht. Daardoor zou je erachter kunnen komen wie de respondenten zijn. Zoals uit de rechtspraak van de hoogste bestuursrechter volgt is het beantwoorden van de vraag of een persoon op basis van indirecte gegevens kan worden geïdentificeerd casuïstisch.⁴ Hierbij kan een rol spelen of het unieke details betreft binnen het geheel van omstandigheden waarin de identificeerbare persoon verkeert of heeft verkeerd, dan wel of het een samenstel van gegevens betreft die onmiskenbaar naar die persoon verwijzen. Verder kan, ook als documenten worden

⁴ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 24 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2622

geanonimiseerd, de kring van betrokkenen een rol spelen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat daarbij niet maatgevend is dat iemand met een bijzondere informatiepositie mogelijk toch meer informatie kan achterhalen dan een willekeurige derde. In dit geval zouden dat de bezoekers van de moskee in die betreffende onderzoeksperiode zijn. De voorzieningenrechter acht deze mogelijkheid echter van onvoldoende gewicht om die gegevens niet openbaar te maken. Relevant is of de gegevens zonder onevenredige inspanning te herleiden zijn tot een persoon.⁵ Verder is de voorzieningenrechter net zoals verweerder van oordeel dat verzoekster onvoldoende concreet gemaakt heeft welke gegevens verweerder nog meer had moeten lakken en wat daarbij het risico is en wie daarbij gevaar lopen. Verzoekster dient enig inzicht te kunnen bieden in de herleidbaarheid. Verweerder heeft duidelijk inspanningen verricht om de gegevens die herleidbaar zijn er uit te halen. Het is de voorzieningenrechter hierbij niet gebleken dat verweerder een onjuiste toepassing heeft gegeven aan artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder e dan wel f, van de Woo. Deze grond slaagt niet.

8.3.2 Nu de gegevens van verzoekster uit het handelsregister al openbaar zijn en de Woo daarom niet op deze gegevens van toepassing is, hoeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet over te gaan tot het weglakken daarvan. Verzoekster heeft er immers zelf mee ingestemd dat de naam van de bestuurder in het handelsregister opgenomen wordt. Daarnaast is het verweerder toegestaan om in stukken te verwijzen naar een openbare bron zoals het handelsregister, hetgeen zij feitelijk doet met de vermelding van een nummer uit het register van de Kamer van Koophandel.

8.3.3 De voorzieningenrechter volgt verweerder in zijn standpunt dat het niet aan verzoekster is om aan te voeren dat namen van andere betrokken personen buiten haarzelf en haar eigen werknemers gelakt hadden moeten worden. Het is niet mogelijk om voor derden die verzoekster daartoe niet hebben gemachtigd en die mogelijk getroffen worden door de openbaarmaking op te komen. De aangevoerde gronden moeten terug te voeren zijn op de eigen belangen van degene die in een bezwaar- of beroepsprocedure opkomt. De voorzieningenrechter begrijpt dat verzoekster de bronnen die zij bij het onderzoek heeft gebruikt zoveel mogelijk wil beschermen, maar deze wens maakt het voorgaande niet anders. Voor zover verzoekster aangevoerd heeft dat meer gegevens moeten worden weggelakt omdat persoonsgegevens van anderen dan zichzelf of haar werknemers bekend worden, kan het beroep dan ook niet slagen.

Beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage

9.1 Verzoekster voert voorts aan dat verweerder de ratio miskent achter de uitzondering uit artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder h, van de Woo. De gevaarlijke gevolgen treden nu immers pas op na de openbaarmaking van de gegevens door verweerder.

9.2 Verweerder wijst op jurisprudentie van de hoogste bestuursrechter waaruit blijkt dat concrete aanknopingspunten moeten bestaan dat met het openbaar maken van de documenten een veiligheidsrisico ontstaat. Die concrete aanknopingspunten zijn er volgens verweerder niet. Omdat geen informatie openbaar gemaakt wordt die direct of indirect te herleiden is naar medewerkers of bronnen van verzoekster moet het openbaar belang bij openbaarmaking zwaarder wegen. Voor zover verzoekster verwijst naar het belang van

⁵ Zie uitspraak van de Afdeling van 30 september 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BJ8937

andere personen wijst verweerder wederom op artikel 8:69a van de Awb. Er hebben geen andere personen een rechtsmiddel ingesteld tegen de voorgenomen openbaarmaking.

9.3 Overigens kan ook het beroep van verzoekster op artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo om die reden niet slagen. Ook daar is verzoekster immers niet degene voor wie de norm is geschreven. Daarnaast heeft verweerder aangegeven dat zij niet vindt dat haar functioneren wordt beperkt door de openbaarmaking.

9.4 De voorzieningenrechter stelt allereerst vast dat de uitzondering van de beveiliging van personen bedoeld is voor mensen die al beveiligd worden. Het ziet niet op het risico dat een persoon na het openbaar maken van de documenten beveiliging nodig zal hebben. De beroepsgrond stuit hierop al af. Maar zelfs als hierover heen gestapt zou worden, geldt dat verzoekster evenmin concreet heeft gemaakt dat dezelfde respons is te verwachten als die na het plaatsen van het krantenbericht over het onderzoek door verzoekster in de NRC. Op dit moment acht de voorzieningenrechter het risico daarop onvoldoende bepaald. Het zou zo kunnen zijn dat vergelijkbare negatieve sentimenten weer opleven in het maatschappelijk debat als de stukken openbaar gemaakt zijn. Dit is echter ook al voorstelbaar als stukken zoals de krachtenveldanalyse in het geheel niet openbaar gemaakt zouden worden. Indien deze maatstaf te snel toepasselijk wordt geacht, zou dat er ten slotte toe kunnen leiden dat nooit meer over een maatschappelijk gevoelig onderwerp informatie openbaar gemaakt zou kunnen worden.

Persoonlijke beleidsopvattingen

10.1 Verzoekster voert aan dat in het bestreden besluit in het geheel niet is ingegaan op de bezwaargronden die zien op persoonlijke beleidsopvattingen.

10.2 Verweerder geeft aan dat documenten 2-4 niet zijn opgesteld voor intern beraad. Als subsidiair standpunt neemt verweerder in dat er geen persoonlijke beleidsopvattingen in die documenten staan. Document 27 betreft wel intern beraad maar verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat verweerder meer had moeten lakken in dat document vanwege persoonlijke beleidsopvattingen.

10.3 De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat verzoekster op geen enkele wijze aangegeven heeft welke passages of onderdelen van de stukken nog gelakt zouden moeten worden op deze grond. Feiten, prognoses, objectieve beleidsvoorstellen en soortgelijke informatie vallen niet onder deze weigeringsgrond. Indien een document gedeeltelijk wel persoonlijke beleidsopvattingen bevat maakt dat niet dat het gehele document geweigerd mag worden op die grond. Aangezien verzoekster nagelaten heeft aan te geven welke onderdelen naar haar mening nog gelakt hadden moeten worden, stelt de voorzieningenrechter vast dat er door verweerder op juiste wijze gelakt is.

Zorgvuldigheid

11. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat het bestreden besluit zorgvuldig is genomen en deugdelijk is gemotiveerd. Dit betekent dat de algemene grond van verzoekster dat niet of onvoldoende gebleken is dat verweerder zich vergewist heeft van de inhoud en zorgvuldigheid van het advies van de commissie voor bezwaarschriften, evenmin doel treft.

Conclusie en gevolgen

12. Het beroep is ongegrond. Dat betekent dat verweerder de in de besluiten genoemde stukken en informatie openbaar mag maken. Omdat het beroep ongegrond is, is er geen aanleiding om een voorlopige voorziening te treffen. Verzoekster krijgt daarom het griffierecht niet terug. Zij krijgt ook geen vergoeding van haar proceskosten.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D. Biever, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. A. Badermann, griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 19 juli 2023.

De griffier is verhinderd
te ondertekenen.

griffier

voorzieningenrechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

19 JUL 2023

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, voor zover daarbij op het beroep is beslist, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.